

hans Bemærkninger til Protokollen, men det samme skal ogsaa stee efter dette Lovforslag, og jeg troer saaledes ikke, at det vil forandre Noget i den Maade, hvorpaa offentlige Politifager nu behandles ved Kriminal- og Politirettens Afdelinger. Jeg troer heller ikke, at denne Rets Afdelinger nu bestyres saaledes, at Offentligheden vil forandre Noget i Dommerens Forhold, thi man vil vistnok ikke i det Hele taget kunne klage over, at der ved disse Afdelinger vises utilbørlig Behandling imod den Sigtede, i alt Fald ikke, forsaavidt offentlige Politifager angaaer. Imidlertid er jeg enig med den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds deri, at naar disse Sager skulle behandles skriftlig, vil Arbejdet blive uoverkommeligt for to af Rettens Afdelinger, og jeg troer, at det inden meget kort Tid vil vise sig, at der behøves i det Mindste eet offentligt Politikammer til. — Det andet Hovedpunkt i Sagen er det omhandlede Appellspørgsmaal, og jeg havde egentlig begjært Ordet for at udtale mig om Vigtigheden af at bevare Appel for den Tilstaale i videre Udstrækning, end Lovforslaget tilfigter; men efterat den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har yttret sig i den Retning, skal jeg ikke forfølge dette Spørgsmaal i Detail. Jeg skal blot i Almindelighed sige, at det strider mod vor Lovgivning og mod det almindelige Folkeynste at gjøre en EneDOMMERS Dom inappellabel, skjøndt der ganske vist er Meget, som taler for at indskrænke Appellen af de mindre betydelige Politifager. Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) hentydede nylig til, at den enkelte Dommers Dom mulig kunde appelleres til Kriminal- og Politiretten; men dette troer jeg neppe vil kunne gaae an, hvorimod jeg vil gjøre et andet Forslag, der, saavidt jeg veed, ikke tidligere er fremkommet. Naar det nemlig paalægges vedkommende Dommer, at han, før han optager Sagen til Dom, skal spørge den Sigtede, om han vil dømmes af en enkelt Dommer eller, som hidtil er steet, af 5 af Kriminalrettens Dommere, og naar den Sigtede vælger det Første, saa vil det være hans egen Skyld, om der overgaaer ham en uretfærdig eller en for streng Dom, idet jeg skal gjentage, hvad den

ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) bemærkede, at det er den Sigtede selv, som skal afgjøre, om han vil være tilfreds med en vis Dom eller ikke; men vælger han derimod at lade sig dømmes af 5 Medlemmer af Retten, saa troer jeg, at man kunde indskrænke Appellen til saadanne Sager, som ellers kun kunne komme ind for Højesteret, saaledes at man f. Ex. bestemte, at Appelgrænsen skulde være en Bøde paa 100 Rd. eller Bånd og Brød i 4 Gange 5 eller, om man vil, 6 Gange 5 Dage. Jeg troer, at det har Meget at betyde, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds fremhævede, at den lovsærde Dommer i det Dieblik, han dømmes, veed, at han er underkastet en Appellinstans; men Betydningen heraf svinder dog noget bort, naar der er 5 Dommere, af hvilke i det Mindste de 3 maae være enige i en Doms Afgjelse. — Der er endnu et Par Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget, som det foreligger, som jeg ikke skal tilbageholde. Det er, saavidt jeg veed, en ny Regel, at man i offentlige Politifager kan dømmes Nogen, uden at han er mødt for Retten, altsaa paa Grund af Udeblivelse. Jeg vil ikke beskrive, at dette bør kunne stee; men jeg troer, at naar en Mand skal dømmes paa Grund af Udeblivelse, maa der træffes de omhyggeligste Foranstaltninger for, at han bliver tilstrækkeligt stævnet, og i den Anledning fordrer jeg, at Stævningen ikke blot skal forkyndes paa hans Bopæl, men at der ogsaa skal efterlades en Afskrift af samme. Derom staaer der imidlertid Intet i Lovudkastet, og efter vor almindelige Proceslovgivning kan den nævnte Fremgangsmaade ganske vist heller ikke ansees for nødvendig i den her omtalte Slags Sager. Hvad jeg her har anført om Stævningen, troer jeg ogsaa gjælder om Indkaldelsen af Vidner, nemlig, at der skal efterlades en Afskrift af samme paa deres Bopæl. — Der er kommet en Bestemmelse ind i Forslaget, som jeg anseer for betænkelig, nemlig den, der findes i Slutningen af § 16, hvorved man forandrer eller indskrænker Bevisreglernes Strengthed i den her omhandlede Slags Sager. Det forekommer mig besynderligt, at man i Kjøbenhavn i offentlige Politifager vil nøies med mindre